

Terug uit Asmoli !

De laatste 12 jaar ging ik in februari-maart telkens ons project in Asmoli bezoeken. In die periode loopt in India de winter op zijn einde en wordt het weer daar aangenaam. Van april tot eind augustus wordt het geleidelijk aan warmer (tot 45°C !) en zonder elektriciteit is het dan lastig om er lange tijd te verblijven. Dit jaar heb ik ons project in juli-augustus bezocht, en ik kan u verzekeren dat het een heel andere ervaring opleverde dan ik gewoon was...

De elektriciteitsbedeling is in de afgelopen tien jaar niet verbeterd: er is nog altijd maar 8 uur op 24 elektriciteit beschikbaar – de ene week 's nachts en de andere week overdag. Voor de 'nachtshift' gaat de elektriciteit aan om 22.00 u. Die shift is voornamelijk interessant voor landbouwers, die hun velden moeten bewateren. Voor hun verlichting gebruiken de dorpeelingen 's nachts voornamelijk kerosinelampen en geen elektrische. Maar dit jaar zag ik tot mijn verbazing zonnepanelen in de dorpen! Er werd mij verteld dat sommige leden van de zelfhulpgroepen leningen hebben verkregen om zonnepanelen te kopen, zodat hun kinderen

Dit is de Sint-Antoniusschool na de regen... Tijdens het moessonseizoen kunnen de kinderen de speelplaats niet gebruiken, want die blijft modderig.

thuis kunnen studeren. Dat leek me alvast een positieve ontwikkeling voor de dorpeelingen !

Het begin van het moessonseizoen in India was dit jaar zo regenachtig dat het algemeen wordt beschouwd als het hevigste in 80 jaar. De zwaarste regenval heeft in de noordoostelijke staat Uttaranchal (die grenst aan Uttar Pradesh, waar de Sint-Antoniusschool zich bevindt) geweldige overstromingen veroorzaakt. De mensen werden overspoeld door vloedgolven die huizen, wegen en bruggen meesleurde. De schade was zo groot dat er legereenheden moesten uitgezonden worden om de mensen te

Het is mij altijd een waar genoegen om de leerlingen en de leraars te ontmoeten en met hen te praten over de komende uitbreiding van de school.

redden die door de ramp ergens vastzaten. Het dodental liep op tot 1000.

Als het hier vroeg in de ochtend stortregent, betekent dat voor de schoolkinderen: vakantie! Ik was blij te vernemen dat dit gemiddeld niet meer dan twee keer per jaar voorvalt. De schoolbus kan de dorpen die overstromd zijn dan niet bereiken. Vanaf 05.00 u beginnen ouders vaak al naar het secretariaat te bellen om te vragen wat de situatie is. Na de regen droogt de hete zon de dorpen in een paar uur tijd helemaal op en dan is alles weer quasi normaal. Maar al het regenwater dat in de lagere schoolafdeling valt,

stroomt naar de speelplaats, die er na de bui dan uitziet als een zwembad. Tijdens het moessonseizoen kunnen de kinderen de speelplaats niet gebruiken, omdat die modderig blijft. Als de bouwwerken afgelopen zijn zullen we daar een definitieve oplossing voor moeten vinden.

Op 15 augustus werd hier de 67ste verjaardag gevierd van de onafhankelijkheid van India, een feest waar kinderen reikhalzend naar uitkijken. Spijtig genoeg regende het pijpenstelen die dag. Om 09.00 u werd de vlag gehesen en dan volgde een prachtig cultureel programma, gebracht door de kinderen en de leerkrachten. Later werd iedereen op hapjes getrakteerd en genoot de staf van een gezamenlijke lunch.

Bouwwerken

Misschien herinnert u zich het plan voor de bouw van een tweede vleugel aan blok « B » van de Sint-Antoniusschool uit « ACB News nr.37 ». Sindsdien is het werk goed opgeschoten.

De bouw verloopt op basis van een arbeidscontract (wij zorgen voor de materialen en de aannemer voert het werk uit). Zo kunnen we zeker zijn dat er met goed materiaal wordt gebouwd. De architect komt geregeld op werfbezoek om de werken te superviseren. Er werkt ook alle dagen een metser op de werf die door ons wordt betaald, om te controleren of het

De tweede vleugel van blok «B» (middelbare school) rijst snel op. Het beton voor de zoldering van de eerste verdieping ligt er al.

Wij financieren deze bouwwerken met medewerking van de BESIX Foundation.

De sfeer op school is veranderd sinds vorig jaar en de kinderen zijn groter en slimmer geworden. Ze zijn vaardig, ze weten zich te gedragen en ze spreken goed. De eerste groep is zich aan het voorbereiden op de Board Exams (CBSE- centrale examens voor het secundaire onderwijs) op het eind van dit schooljaar.

werkdag aan dag behoorlijk vordert. We hebben vernomen dat we dit keer tevreden mogen zijn over de prestaties van de aannemer, die overigens zelf tussen de arbeiders meewerkt op de werf. Als alles verloopt zoals gepland, zullen de klaslokalen klaar zijn om de nieuwkomers te ontvangen bij de start van het volgende schooljaar.

Hoe ver zal dit ons brengen ?

De *National Bank for agricultural and rural development* (NABARD) moedigt de ontwikkeling van de dorpelingen op het Indiase platteland aan met microkredieten. Maar de implementatie van deze projecten verloopt niet naar behoren, omdat de mensen die deze projecten aanpakten alleen aan hun eigen gewin dachten en ook omdat er geen opvolging voorzien was. Vandaar dat NABARD altijd uitkijkt naar bona fide NGO's, die de programma's in de dorpen kunnen begeleiden en dus betere resultaten behalen.

Een hele tijd geleden had GMVS (Het Werk der Broden in India) een aanvraag ingediend voor een project in de streek van *Asmoli*. In het begin van het jaar hebben we uiteindelijk de toestemming gekregen om dit project aan te vatten... niet alleen in *Asmoli*, maar ook in *Bahjoi* ! We hadden helemaal geen aanvraag gedaan voor een project in en rond *Bahjoi*, maar de coördinator van NABARD voor die streek stelde voor dat we daar ook aan de slag zouden gaan. Elk project duurt 3 jaar, en daarin moeten we 100 zelfhulpgroepen oprichten en in contact brengen met de lokale bank, leningen laten aanvragen, geld laten uitkeren, enz. De financiële steun die NABARD aan elk project geeft bedraagt 9000

euro, over een periode van drie jaar. Naar verwachting zullen 1200-1400 vrouwen (en dus gezinnen) beter worden van dit project.

Bahjoi ligt op 70 km van *Asmoli*. Het is een streek met afgelegen dorpen, waarvan de meeste bewoners vaardigheden noch land bezitten.

Behoorlijk onderwijs voor hun kinderen, gezondheidszorg, echte Wc's, elektriciteit... zijn allemaal basisfaciliteiten die nog geen deel uitmaken van hun levens. De meesten van hen kunnen niet lezen en schrijven. Eigenlijk is de situatie daar ongeveer zoals we ze in *Dugawar/Asmoli* hebben aangetroffen toen we daar tien jaar geleden van start gingen.

We zijn, dankzij onze ervaring in *Asmoli*, al vertrouwd met alle moeilijkheden die we zullen moeten overwinnen om het vertrouwen te winnen van de mensen die in dit nieuwe projectgebied wonen. Arme mensen worden onwetend gehouden, ze staan zeer wantrouwig tegenover outsiders, en het vraagt dan ook veel tijd om hen duidelijk te maken dat hun leefomstandigheden veel te wensen overlaten en dat verandering noodzakelijk is als ze een beter leven willen. Ons eerste idee was om voor dit nieuw project enkele personeelsleden van *Asmoli* mee te sturen met enkele nieuwe mensen. We bespraken dit plan met onze staf, maar onze mensen waren van mening dat ze de nieuwelingen beter eerst een aantal weken zouden opleiden, om ze dan pas naar het nieuwe project te sturen. Het werk in de streek van *Asmoli* verloopt immers zo goed, dat niemand de werking daarvan wil verstoren.

Wij hebben naar hun suggesties geluisterd en twee mensen opgeleid alvorens hen naar de streek van *Bahjoi* te sturen. Ze hebben een paar maanden hun best gedaan, maar zonder succes. Ze klaagden over de dorpelingen, omdat ze on-

Ik ben met *Molly*, een groep sociale werkers en twee leden van de vrouwenvereniging van *Asmoli* de streek van *Bahjoi* gaan verkennen. Het team wist een aantal locale mensen bijeen te brengen, we hebben ons aan hen voorgesteld en onze ideeën uitgelegd en we hebben een bezoek gebracht aan het kantoor dat we daar hebben gehuurd. We hebben ook de plaatselijke bankdirecteur om zijn medewerking gevraagd.

mag verwachten. Hij beschikt over het nodige geduld en de vereiste competentie.

Op één van zijn vragen bij ons gesprek hadden we evenwel geen antwoord. Het ging over de opvoeding van zijn kinderen: « *Waar moet mijn dochter daar naar school gaan ?* » We hadden daar geen antwoord op, en dat hebben we nog steeds niet. Maar ooit zullen we toch iets moeten verzinnen, want er is geen echte school in die streek... misschien zullen we daar ook een *Sint-Antonius-school* moeten bouwen ?

Marc Valentin

geletterd zijn, niets begrijpen en geen interesse hebben om iets nieuws te ondernemen: « *Ik heb een maand lang geprobeerd om een vrouw de letter 'z' te leren schrijven, de gemakkelijkste van heel het alfabet. Maar toen ze haar bankrekening kwam openen, was ze niet in staat om haar handtekening te zetten op het formulier... zo kan ik niet werken.* »

De mensen bewust maken van hun rechten en hen 'empoweren' betekent vaak dat je een doorn in het oog bent van diegenen die de anderen willen uitbuiten. De dorpsoversten waren bijvoorbeeld niet geïnteresseerd in onze plannen, want ze wilden niets liever dan de dorpsbewoners in hun afhankelijke positie houden.

Helaas hebben deze twee nieuwe sociale werkers hun ontslag gegeven. Zonder veel geduld en toewijding kan niemand dit volhouden, en we kunnen nu eenmaal niet rekenen op onmiddellijke resultaten. We hebben al ontvonden dat er niet veel mensen zijn die het op dit gebied goed doen...

De volgende stap bestond erin dat *Molly* een van onze ervaren medewerkers uit *Asmoli*, *Giri*, toch wist te motiveren om in *Bahjoi* aan de slag te gaan. Hij heeft een vriend van hem meegenomen, die bereid was om met hem samen te werken. Dus hebben we nieuwe hoop dat zij deze streek geleidelijk zullen weten te ontwikkelen. *Giri* kent de uitdagingen en weet wat hij

Indiase roepie neemt een duik

De waarde van de Indiase roepie bedroeg

een tijdlang 70 ₹ tegen 1 euro. De waarde ervan is nu gekelderd en bedroeg eind augustus al 92 ₹ tegen 1 euro.

Geruchten dat de *Federal Reserve* in de VS binnenkort een striktere monetaire politiek gaat toepassen hebben investeerders ertoe aangezet om hun geld weg te halen uit ontwikkelingslanden als India. Maar de Indiase roepie is het snelst gedaald in de loop van de laatste maand, en de investeerders dachten dat de Indiase economie nog zwaarder in de problemen zou komen wegens de opeenstapeling van tekenen van economische problemen, vertraagde groei, cashflow deficit, hogere olieprijs en stijgende inflatie in het algemeen...

Voor het *Werk der Broden* is dit een kans om « *meer* » te doen met « *minder* ». U kunt zich voorstellen dat wij geregeld geld overschrijven naar India om de bouw van de nieuwe vleugel van de *Sint-Antonius-school* te financieren. In mei moesten we voor 1000 bakstenen (5300 roepies) ongeveer 76 euro sturen, maar nu kost dat maar 63 euro. Hetzelfde geldt voor loonkosten en alle lokale producten. Natuurlijk blijven de prijzen hoog voor benzine, elektronische toestellen of andere producten die elders zijn gemaakt.

BIC : CPHBBE75 — IBAN : BE90 1262 0485 0532

(Fiscaal attest, 40€ min.). **Werk der broden** vzw,

A. Delzennestraat 9, 7800 Aat. <http://www.WerkDerBroden.org>